

یادداشت

در ضرورت تلفیق مبارزه برای افزایش دستمزد با برگشت به برجام

صادق کار

حال که مسئله و دغدغه اصلی همه مزد و حقوق بگیران افزایش دستمزد و حقوق و تامین معیشت است و بهانه دولت تحریم هاست، راه ثمربخش برای رسیدن به این مطالبه اساسی سازماندهی اعتراضات مشترک و همزمان مزد و حقوق بگیران و به چالش کشیدن سیاستهای ویرانگر رژیم که فقر و فلاکت را بر اکثریت بزرگ مزد و حقوق بگیران تحمیل کرده خاصه فشار به حکومت برای بازگشت به برجام است. سکوت و انفعال و پراکندگی تنها به ادامه سیاستهای ضد مردمی تا کنونی رژیم و وخیمتر و تحمل ناپذیرتر شدن اوضاع و تشدید سرکوب منجر خواهد شد

در شرایطی که قیمت کالاهای خوراکی و اساسی مورد نیاز مردم روز به روز شتاب بیشتری می گیرد و با حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی اختصاص یافته برای خرید این کالاها در آینده نزدیک که قطعی به نظر می رسد می تواند قیمتها را چهار تا پنج برابر بالاتر ببرد، رئیس سازمان برنامه و بودجه دولت از افزایش ۱۰ تا ۳۰ درصد به حقوق کارمندان دولت در سال آینده خبر داده است.

بحث افزایش حقوقها در «: خبرگزاری مهر در ۱۸ آذرماه به نقل از مسعود میرکاظمی رئیس سازمان برنامه و بودجه نوشت دولت همچنان ادامه دارد و قرار است بطور متوسط ۱۰ درصد رشد یابد، البته حقوقهای پایینتر می تواند تا ۳۰ درصد هم مسعود میر کاظمی البته روشن نکرد که از نظر او آنهایی که حقوق کمتری می گیرند و یا در واقع حداقل «افزایش پیدا کند بگیران کدام بخش از کارمندان و با چه سطح حقوقی هستند که قرار است حقوق هایشان در سال آینده تا ۳۰ درصد افزایش داده شود.

روزنامه جهان صنعت چند روز پیشتر حداقل بگیران را کارمندانی اعلام کرده بود که در حال حاضر حقوق شان ۴ میلیون تومان است. به نوشته این روزنامه که گویا از تصمیمات پشت پرده اطلاع بیشتری دارد، حقوق این گروه از کارمندان قرار است از ۴ میلیون به ۴ میلیون هشتصد هزار تومان افزایش داده شود. یعنی در واقع حداکثر افزایش حقوق که شامل حداقل حقوق نجومی بگیران، «: بگیرترین کارمندان دولت می شود نه ۳۰ درصد بلکه ۲۰ درصد باید باشد. میر کاظمی همچنین گفت

باید رشد کمتری داشته باشد تا فاصله‌ای که طی چند سال گذشته میان حداقل و حداکثر حقوق‌ها ایجاد و منجر به بی عدالتی شده . . «است، رفع شود

با این حساب قرار نیست حتی در این شرایط حقوق نجومی بگیران که اکثریت آنان از خودی‌ها هستند کم بلکه تنها ۱۰ درصد هم افزوده شود! به عبارتی بر این مبنا حقوق ۳۰ میلیون یک نجومی بگیر لایه مبلغ ۳ میلیون افزایش داده خواهد شد و یک حداقل بگیر ۸۰۰ هزار تومان. یعنی حدود ۴ برابر کمتر. بدین ترتیب بر خلاف ادعای فریبکارانه میر کاظمی نه تنها این نسبت عادلانه نیست و شکاف موجود را کمتر نمی‌کند بلکه آنرا عمیقتر هم می‌کند. آری معنی عدالت نزد این جماعت همین است. حداکثر برای ایل و تبار خودشان، حداقل برای غیر خودی‌ها. با این گفته رئیس برنامه و بودجه دولت بیشتر معلوم می‌شود که همه آن قیر و قالهایی که بر سر کاهش حقوق‌های نجومی و پر کردن سفرهای خالی مردم از طرف عناصر وابسته به دولت رئیسی به راه انداختند، برای به خاک مالیدن پوزه وابستگان نجومی بگیر دولت روحانی موقتی و برای گرفتن جای آنان بوده‌اند. به روایت نهادهای دولتی سفره‌های مردم نه تنها پر تر نشده بلکه روز به روز در حال تهی‌تر شدن بوده‌اند و اگر روال بهمین صورتی که تا کنون بوده است، ادامه پیدا کند ممکن است بکلی نانی در سفره‌های اکثر مردم باقی نماند.

و اما گذشته از همه اینها، به استثنای مدیران خودی رژیم حقوق اکثریت بزرگی از کارمندان غیر حداقل بگیر دولت کمتر از ۱۰ میلیون حقوق می‌گیرند و حقوق آنان به فرض افزایش ۱۰ درصد به آن باز هم کمتر از هزینه‌های سبد غذایی خانوار خواهد ماند که طبق آمارهای کارشناسان هم اکنون بیش از ۱۳ میلیون تومان برآورد شده است

در شرایط تورم ۵۰ درصدی افزایش ۲۰ درصدی به حقوق کارمندان با در نظر داشت تورم، به معنی کاهش حداقل ۳۰ درصدی در سطح ارزش دستمزدها، آنهم در صورتی است که تورم در سه ماه آخر سال بیش از این افزایش پیدا نکند. متأسفانه همه شواهد حاکی از افزایش تورم و حتی شتابنده شدن سرعت آن در ماه‌های آتی است و تنها عاملی که ممکن است روند کنونی رشد تورم را مهار کند رسیدن به توافق بر سر برجام است و اگر حکومت حاضر به بازگشت به برجام نشود بیم آن می‌رود که وضعیت بسی وخیمتر از این که هست بشود. هم از این رو به احتمال زیاد دامنه اعتراضات برای افزایش واقعی دستمزد که فعلاً کارگران، معلمان و بازنشستگان تامین اجتماعی پرچمدار آن هستند ب فارغ از علل آن به میان سایر کارمندان دولت هم گسترش خواهد یافت. اعتراض دو سه هفته پیش اخطار گونه بازنشستگان کشوری و لشگری به دولت و مجلس در خصوص افزایش ۱۰ درصدی پیش درآمد اعتراضات این گروه از کارمندان است که در حد اخطار باقی نخواهد ماند

اعتراض به این تصمیم در صورتی موثر می‌تواند باشد که از هم اکنون و بدون فوت وقت شروع شود. معلمان و فرهنگیان به درستی به اهمیت قضیه پی برده و اعتراضات جانانه‌ای را از مدتها پیش نسبت به اختصاص ندادن بودجه لازم برای اجرای رتبه بندی شروع کرده‌اند که اعتراض شان در اصل برای افزایش حقوق هایشان است. بازنشستگان تامین اجتماعی نیز مبارزه برای افزایش حقوق‌های بازنشستگی شان را با اعتراض به همسان سازی فرمایشی و افزایش هزینه درمان و دارو پیش می‌برند

حال که مسئله و دغدغه اصلی همه مزد و حقوق بگیران افزایش دستمزد و حقوق و تامین معیشت است و بهانه دولت تحریم هاست، راه تمرینش برای رسیدن به این مطالبه اساسی سازماندهی اعتراضات مشترک و همزمان مزد و حقوق بگیران و به چالش کشیدن سیاستهای ویرانگر رژیم که فقر و فلاکت را بر اکثریت بزرگ مزد و حقوق بگیران تحمیل کرده خاصه فشار به حکومت برای بازگشت به برجام است. سکوت و انفعال و پراکندگی تنها به ادامه سیاستهای ضد مردمی تا کنونی رژیم و وخیمتر و تحمل ناپذیرتر شدن اوضاع و تشدید سرکوب منجر خواهد شد

از مبارزات و مطالبات کارگران و مزدبگیران برای افزایش دستمزد و حقوق سندیکایی حمایت کنیم!

به سرکوب تشکلهای مستقل کارگری و پیگرد فعالین سندیکایی پایان دهید!

جنبش تعاونی در قرن 21 بخش هشتم جان کرل

جنبش [اشغال] خانه های شهری مبتنی بر حق سکونت جنبه قانونی یافته است. این حق معمولاً بر زمین های دولتی یا زمین های بی صاحب قانونی اعمال می شود. کسی، مثلاً اشغال کننده یک قطعه زمین، به ازای کار و زحمتی که در یک دوره زمانی معین، معمولاً 10 سال، برای آباد کردن آن می کشد، مالکیت زمین یا خرا به دست می آورد. در بسیاری از موارد افرادی که دست به اشغال خانه می زنند و در آن ساکن می شوند، صاحب خانه می شوند. حقوق اشغال کنندگان و "اشغال نشینی" قرنهایست که بخشی از قوانین عمومی ایالات متحده و بریتانیا را تشکیل می دهد و عمیقاً در تاریخ آمریکا جا افتاده است.

جنبش [اشغال] خانه های شهری در نیویورک – ادامه

در دهه 1980، گروه هائی از مستأجران نیویورک بسیاری از عملیات "اشغال و اسکان" را رهبری کردند. آنها ابتدا ساختمان های متروکه را "غیرقانونی" تصرف می کردند و دست به بازسازی خانه می زدند. تا سال 1981، شهر صاحب حدود 8000 ساختمان اشغال شده بود، که جمعاً شامل حدود 112000 آپارتمان بودند و حدود 34000 واحد از آنها اشغال شده بودند. به یمن تلاش گروه های کنشگر مسکن، به ویژه UHAB، سرانجام مقامات شهر برنامه [اشغال] خانه های شهری را با فروش ساختمان ها به مستأجران ساکن آنها به ازای زحمت انجام شده و یک مبلغ نمادین، از طریق "سازمان همسایگان" یا یک سازمان توسعه غیرانتفاعی که غالباً کار بازسازی را مدیریت کرده بودند، قانونیت بخشیدند. تا سال 1984، در چارچوب "برنامه اجاره موقت به اشغال کنندگان" 115 ساختمان به عنوان تعاونی مستأجران با سهام محدود خریداری شده و 92 ساختمان دیگر نیز در دست رسیدگی قرار گرفته بودند. ساکنان این خانه ها از کمکهای فنی، آموزش مدیریت و پشتیبانی همه جانبه UHAB برخوردار بودند. گروه های "خودمختار اشغال کننده" به اشغال ساختمان ها ادامه دادند، به طوری که در دهه 1990 حدود 500 تا 1000 ساکن منفرد در 32 ساختمان در قسمت شرقی شهر همچنان خانه هائی را در اشغال داشتند. صد ها تن از کارگرانی که از امریکای لاتین به نیویورک آمده بودند، همراه خانواده هایشان خانه هائی را در برونکس جنوبی اشغال کردند. اوائل این دهه واکنش مقامات شهر با "باد سیاسی دیگری که وزیدن گرفته بود"، دستخوش تغییر شد. برخی از ادارات شهر دست به اعمال محدودیتهائی برای اشغال کنندگان زدند و حتی بسیاری از آنان را از خانه ها بیرون کردند، اما برخی از گروه های اشغال کننده در برابر اخراج با موفقیت مقاومت کردند. در تداوم دهه 90، مقامات شهر حمایت خود از اشغال کنندگان خانه ها را تجدید کرد. تا سال 2002 بیش از 27000 خانواده نیویورکی زیر چتر تعاونیهای کم درآمد در خانه های

اشغالی زندگی می کردند. در طول 30 سال گذشته، UHAB برای تبدیل موفقیت آمیز بیش از 1300 ساختمان به تعاونی های دارای سهام محدود تلاش کرده است. در حال حاضر 42 ساختمان دیگر، شامل 1264 واحد مسکونی، تحت پوشش آن قرار گرفته اند، که بیشترشان در محلات هارلم و طرف شرق پائین شهر قرار دارند.

جنبش [اشغال] خانه های شهری مبتنی بر حق سکونت جنبه قانونی یافته است. این حق معمولاً بر زمین های دولتی یا زمین های بی صاحب قانونی اعمال می شود. کسی، مثلاً اشغال کننده یک قطعه زمین، به ازای کار و زحمتی که در یک دوره زمانی معین، معمولاً 10 سال، برای آباد کردن آن می کشد، مالکیت زمین یا خرا به دست می آورد. در بسیاری از موارد افرادی که دست به اشغال خانه می زنند و در آن ساکن می شوند، صاحب خانه می شوند. حقوق اشغال کنندگان و "اشغال نشینی" قرنهایست که بخشی از قوانین عمومی ایالات متحده و بریتانیا را تشکیل می دهد و عمیقاً در تاریخ آمریکا جا افتاده است. با اشغال زمین یا خانه - که در قانون "تصرف نامطلوب" نامیده می شود - اشغال کننده آن را بدون اجازه اشغال از مالک قانونی تصاحب می کند. اشغال کنندگان با استناد به قانون "تصرف نامطلوب" برای تصاحب قانونی زمین یا ساختمان استفاده می کنند. ایده پس این حق این است که شخصی که آشکارا ملکی را برای مدت معینی در اشغال داشته و آن را بهبود بخشیده، بر آن حق مالکیت دارد، حتی اگر آن ملک در اصل به او تعلق نداشته بوده است. در سی روز اول اشغال، اشغال کنندگان قانوناً متخلف محسوب می شوند و مثلاً اگر صاحب قانونی ای وجود داشته باشد، آنها اقامه دعوی در دادگاه مجبور به تخلیه می شوند. اشغال کنندگان در طول این مدت، معمولاً از حضور دائمی در ملک می پرهیزند، در عین حال که به قدر کافی حضور دارند که بتوانند اقدام خود را مستند کنند. پس از سی روز، آنها به حق سکونت - یا حق اشغال کننده - دست می یابند. پس از آن در نیویورک چنین است که تنها با حکم دادگاه می توان آنها را بیرون کرد، در حالی که در این فاصله ساکنان متخصص دست به نوسازی و بهبود قابل توجه ملک می زنند.

اصل حق سکونت در سایر نقاط قاره آمریکا و حتی فراتر از حق مسکن به کار گرفته و جاری شده است. ایده اصلی انقلاب مکزیکی (1917-1910) "زمین از آن کسانی است که روی آن کار می کنند" بود و این مفهوم در قانون اساسی مکزیکی به عنوان سیستم اجیدو ejido یا مالکیت اشتراکی گنجانده شده است. قانون اساسی برزیل (1988) می گوید که زمین هایی که غیرمولد باقی می مانند باید برای "عملکرد اجتماعی وسیعتری" استفاده شوند. جنبش کارگران بی زمین برزیل (MST) این حق قانون اساسی به عنوان مبنای قانونی برای اشغال زمینهای بسیاری بهره گرفت. جنبش کارگران بی زمین برزیل (MST)، به عنوان بزرگترین جنبش اجتماعی امروز در آمریکای لاتین با حدود 1.5 میلیون عضو، از سال 1985 زمین های بلااستفاده را به طور مسالمت آمیز اشغال کرده، بیش از 350000 خانوار را در 2000 شهرک صاحب زمین کرده، و حدود 400 انجمن تعاونی برای تولید کشاورزی، بازاریابی، خدمات، اعتبار، و همچنین ساخت خانهدرسه و درمانگاه ایجاد کرده است.

حق تشکل، اعتصاب و اعتراض باید تضمین شود!

**برای متوقف نمودن تعرض حکومت و کارفرمایان به حقوق سندیکایی کارگران و مزدبگیران
متحدانه مبارزه کنیم!**

تعرض پشت تعرض به حقوق کارگر

صادق

کارگران و مزدبگیران با گسترش مبارزه و متشکل شدن در تشکلهای مستقل کارگری است که می توانند، تعرض دولتهای سرمایه داری را پس برانند و حقوق سندیکایی و اجتماعی شان را چنانکه شایسته است ارتقا دهند. هم اکنون آنها دارند در سراسر کشور این کار مهم را همه روزه پیش می برند. اگر تردیدی در مجلس و نهادهای قدرت برای تصویب قوانین جدید ضد کارگری بوجود می آید و افراطی ترین جناح های حکومتی را و می دارد که قوانین را در نهادهای وابسته به وزارت کار و به شکل غیر قانونی به تصویب برسانند، نتیجه همین مبارزات کارگری است که سراسر کشور را در بر گرفته و همه روزه در حال رشد و شکوفایی است و نه نق و لاف زنی های سر سپردگان حکومتی در تشکلهای کارگری حکومتی

به گفته علی خدایی یکی از سه نماینده تشکلهای وابسته به حکومت در شورای عالی کار، اصلاح قانون کار جز دستور جلسه ۲۰ آذر ماه شورای عالی کار قرار گرفته است. خدایی در مورد جزئیات و چرایی این تصمیم توضیحی نداده و گفته است خود او هم از این موضوع بی اطلاع بوده است، ولی نظر به تلاشهایی که برای تغییر ماده ۴۱ قانون کار در مجلس و دولت در جریان است، به نظر می رسد موضوع مربوط به ماده ۴۱ قانون کار و تغییر آن باب میل دولت و سازمانهای کارفرمایی باشد

از روزی که دولت رئیسی زمام دولت را تصاحب نموده، هفته ای نیست که طرح تازه ای برای از بین بردن حقوق کارگر رونمایی نشده باشد. در این هفته از دو طرح تازه دولت پرده برداری شد. طرح تقلیل دوماهه عیدی کارگران شهرداری به یک ماه، و طرح سپردن اصلاح قانون کار به شورای عالی کار که اصلا اجازه این کار طبق همین قانون تکه پاره شده و بیکار را ندارد

گفتنی است که طرحی از طرف ۳۸ نماینده مجلس فرمایشی برای مستثنی کردن کارگران کارگاه هایی که کمتر از ۱۰ کارگر دارند در مناطق روستایی تهیه شده که در صورت تصویب آن در مجلس ۷ میلیون کارگر از شمول حداقل دستمزد خارج و دستمزد آنان به صورت "توافقی" یا به واقع توسط کارفرما تعیین می شود

این طرح بر خلاف نام کاذبی که بر آن نهاده اند، همه کارگران خارج از حوزه جغرافیایی کلان شهرها را در بر می گیرد و گامی است در راستای به اصطلاح توافقی کردن دستمزد در سراسر کشور و مقدماتا در همه موسسات خصوصی و غیر دولتی. (ما در شمار گذشته جنگ کارگری به جزئیات آن پرداختیم)

برسی و تصمیم‌گیری در مورد قانون کار هیچ ربطی به شورای عالی کار ندارد و این شورا مطابق قانون کار وظایف معینی برایش تعریف شده است و باید در چهارچوب قانون به وظایف اش عمل کند و حق هیچ تغییری در قانون کار را ندارد. بهمین جهت قرار دادن قانون کار و موادی از آن در دستور شورای عالی کار مانند بسیاری از اقدامات اخیر وزارت کار غیر قانونی است.

اما اینکه چرا افزودن بند تازه‌ای به ماده ۴۱ قانون کار که ناظر بر تعیین مزد و حداقل مزد است بطور همزمان هم در مجلس و هم در شورای عالی کار در دستور قرار گرفته است، به این دلیل است که دولت مصمم است این تغییر را به ضرب و زور به انجام برساند. یعنی اگر به هر علت مجلس تصویب آن را در حال حاضر به مصلحت صاحبان قدرت و ثروت ندید، آن را در شورای عالی کار که در آن اکثریت تام و تمام دارد از تصویب بگذراند.

نمایندگان تشکلهای فرمایشی و حکومتی امثال شوراهای اسلامی، خانه کارگر، انجمن‌های صنفی و آن سه نفری از وابستگان آنان در شورای عالی گفته‌اند، در برابر تعرض به قانون کار خواهند ایستاد، اما تجربه و سوابق تک به تک آنان نشان داده است که فریبکاری می‌کنند و اصولاً آنان "نماینده‌گی شان" در شورای عالی کار و بقیه نهادهای به اصطلاح "سه جانبه" را مدیون وابستگی شان به صاحبان ثروت و قدرت هستند. هم از این رو دولت به راحتی می‌تواند در صورت واکنش ندادن به موقع و گسترده کارگران به مقصود خود نایل شود و از دست این افراد هم کاری ساخته نیست. اگر علی‌حدی را در تعیین دستور جلسه شورایی که عضو آن است قرار نمی‌دهند، از بابت نگرانی از او نیست، بخاطر هیچکاره و تشریفاتی بودن حضور او در این شورای نمایشی است. بود و نبود چنین نمایندگانی در ارگان‌های تصمیم‌گیری به چه کار کارگر تا حالا آمده که از این به بعد بیاید؟ اگر زورش نمی‌رسد و منفعتی از بودن در شورا نمی‌برد، وقتی می‌بیند تصمیمات شورا همه اش علیه حقوق کارگر است، برای چه کنار نمی‌کشد؟

به واقع دستمزدهای سه مرتبه زیر خط فقر بخشا نتیجه وجود این به اصطلاح نمایندگان کارگری در شورای عالی کار است. اگر این جماعت وابسته لافزن و گزافه‌گو و بی‌عمل اهل ایستادن در مقابل تعرض دولت سرمایه‌داری بودند، که قانون کار نیمه بند را کسی نمی‌توانست از محتوا تهی کند. علیرضا محبوب دبیر کل خانه کارگر حکومتی اگر اهل "کوتاه‌نیامدن" در مقابل تعرض به قانون کار بود، طی ده‌ها سال که عنوان نمایندگی کارگر در مجلس را به یدک می‌کشید، باید می‌ایستاد، که نه ایستاد و نه جرات آن را داشت که بایستد.

اگر این تشکلهای می‌توانستند از حق و حقوق کارگر در مقابل تعرضات همه روزه دولتهای کارفرمایی و ضد کارگری طی ۴۳ سال گذشته دفاع کنند، دیگر چه لزومی داشت کارگران دنبال تشکیل تشکلهای مستقل بروند و آن همه زندان و شکنجه و اخراج را بخاطر آن به جان بخرند. ایجاد هر نوع توهم و امید کاذب نسبت به تشکلهای حکومتی در میان کارگران تنها به سود صاحبان قدرت و سرمایه و استمرار تعرض آنها به حقوق و معیشت و امنیت کارگران و زحمتکشان منجر می‌شود. مگر همین‌ها نبودند که برای وزیر کار و دولت رئیسی که دارد اقدامات ضد کارگری را یکی بعد از دیگری پیش می‌برند، پیام تبریک فرستادند و از نمایندگان مجلس خواستند که به همین وزیر رای بدهند؟

کدام یک از هزاران اعتصاب را این مدعیان نمایندگی کارگر در همه این سالهای که "نماینده" بوده‌اند برای جلوگیری از تعرضات دولت‌ها و کارفرمایان به قانون کار سازمان داده‌اند؟ چرا اثری از حضور آنان در هیچ یک از ده‌ها اعتصاب و اعتراضی که هر هفته در چهار گوشه کشور انجام می‌گیرد نیست.

کارگران و مزدبگیران با گسترش مبارزه و متشکل شدن در تشکلهای مستقل کارگری است که می‌توانند، تعرض دولتهای سرمایه‌داری را پس برانند و حقوق سندیکایی و اجتماعی شان را چنانکه شایسته است ارتقا دهند. هم اکنون آنها دارند در سراسر کشور این کار مهم را همه روزه پیش می‌برند. اگر تردیدی در مجلس و نهادهای قدرت برای تصویب قوانین جدید ضد کارگری بوجود می‌آید و افراطی‌ترین جناح‌های حکومتی را و می‌دارد که قوانین را در نهادهای وابسته به وزارت کار و به شکل غیر قانونی به تصویب برسانند، نتیجه همین مبارزات کارگری است که سراسر کشور را در بر گرفته و همه روزه در حال رشد و شکوفایی است و نه نق و لاف زنی‌های سرسپردگان حکومتی در تشکلهای کارگری حکومتی.

دولت باید به همه بیکاران حقوق بیکاری پرداخت کند!

ایجاد اشتغال برای بیکاران وظیفه دولت است!

گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته

جنگ کارگری

اعتصاب شکوهمند و حق طلبانه ۲ هزار کارگر معدن مس سونگون در بعد از ظهر ۱۴ آذر پس از قریب سه هفته مبارزه جانانه و متحدانه با عقب نشینی مدیریت و کارفرما در مقابل کارگران پایان یافت. حتی محاصره معدن توسط نیروهای سرکوبگر حکومتی، بستن آب و نان به روی کارگران و سوء قصد به کارگرانی که در حال راهپیمایی در محل و پیرامون معدن بودند، هیچ کدام نتوانستند کارگران را مرعوب و وادار به تسلیم کند. همسان سازی و افزایش دستمزد و استخدام رسمی و اجرای طبقه بندی مهمترین مطالبات کارگران معدن مس سونگون و انگیزه اعتصاب آنان بود.

تجمع اعتراضی سراسری کارگران شرکتی برق در تهران

کارگران شرکتی برق که از شهرهای مختلف با خواست استخدام دائم به تهران آمده بودند در ۱۶ آذر در مقابل وزارتخانه نیرو تجمع و خواستار تبدیل قراردادهای موقت شرکتی خود به قرارداد دائم شدند. کارگران که از زورگویی و استثمار مضاعف شرکتهای پیمانکاری به شدت خشمگین بودند با سردادن شعارهایی همچون، استخدام دائم حق ماست و حمایت از کارگر راه نجات ملت، از مردم خواستند که از اعتراض و مطالبات کارگران حمایت کنند.

گفتنی است که کارگران شرکتی بواسطه موقعیت استخدامی شان دستمزد و مزایای مزیدی و رفاهی کمتری از همکاران رسمی شان می گیرند و از تبعیضات مختلفی که بر آنان روا داشته می شود به شدت در رنج اند. این گروه از کارگران مدتهاست برای رسمی شدن مبارزه می کنند و بارها مدیران شرکت برق قول استخدام شدن را به آنان داده اند، اما هر بار به بهانه ای قول و قرارشان را زیر پا گذاشته اند.

ماهیت شغل کارگران برق مستمر و همیشگی است و قاعدتا بایستی استخدام دائم بشوند. اما نفوذ شرکتهای پیمانکاری و دلالتی که از این بابت سود هنگفت بی زحمتی به جیب می زنند و چون اختاپوس بر بازار کار چنگ انداخته اند و اکثر صاحبان آنها از خودی های حکومت هستند، مانع استخدام دائم آنان توسط شرکت برق سراسری می شود. تقاضای حمایت از طرف مردم در تجمع کارگران در واقع نشانه قطع امید آنان از مقامات فاسد دولتی است.

پایان اعتصاب شکوهمند کارگران معدن سونگون در ورزقان

اعتصاب شکوهمند و حق طلبانه ۲ هزار کارگر معدن مس سونگون در بعد از ظهر ۱۴ آذر پس از قریب سه هفته مبارزه جانانه و متحدانه با عقب نشینی مدیریت و کارفرما در مقابل کارگران پایان یافت. حتی محاصره معدن توسط نیروهای سرکوبگر حکومتی، بستن آب و نان به روی کارگران و سوء قصد به کارگرانی که در حال راهپیمایی در محل و پیرامون معدن بودند، هیچ کدام نتوانستند کارگران را مرعوب و وادار به تسلیم کند. همسان سازی و افزایش دستمزد و استخدام رسمی و اجرای طبقه بندی مهمترین مطالبات کارگران معدن مس سونگون و انگیزه اعتصاب آنان بود. حال باید منتظر ماند و دید که کارفرما و مسئولین دولتی به توافقات شان با کارگران متعهد می مانند یا نه؟ با این مقاومت و مبارزه ای که کارگران کردند، یقینا کارفرما نمی تواند به آسانی دفعات قبلی زیر تعهداتش بزند.

سومین هفته اعتراض کارگران فصلی هفت تپه

اعتراض کارگران فصلی هفت تپه به رغم گذشت سه هفته از آن به دلیل بی توجهی مدیریت هفت تپه و مسئولین دولتی محلی همچنان ادامه دارد. کارگران معترض و خشمگین از بی توجهی مسئولین نسبت به معیشت خود در بیستمین روز اعتراض شان مقابل فرمانداری تجمع و بار دیگر خواستار رسیدگی مسئولین دولتی به خواسته های خود شدند. کارگران شرکت کننده در تجمع مقابل فرمانداری گفتند، ما کار می خواهیم تا بتوانیم نان خانواده هایمان را تامین کنیم. ما دیگر حتی پول کرایه ماشین برای آمدن به مقابل فرمانداری را هم نداریم. اکثر معترضین گردآمده مقابل فرمانداری جوان بودند. متأسفانه دولت به رغم تبلیغات فریبکارانه ای که در رابطه با ایجاد یک میلیون و هشتصد هزار شغل طی یک سال به راه انداخته به نظر نمی رسد بتواند اشتغال چندانی ایجاد کند. معلوم نیست این همه بیکار تا کی بتوانند این وضع را تحمل نمایند.

تجمع اعتراضی کارگران پتروشیمی فارابی

به گزارش کانال شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت، در ۱۴ آذرماه کارگران پتروشیمی فارابی و وابسته به تاپیکو(شرکت سرمایه گذاری نفت، گاز و پتروشیمی تامین) در یک تجمع اعتراضی خواستار اجرای کامل طرح طبقه بندی مشاغل و توقف کاهش دستمزدهای خود شدند. به نوشته این کانال کاهش اضافه کاری و تعطیل کاری از دریافتی کارگران از دلایل اعتراض آنان است. کارگران همچنین خواهان افزایش دستمزدهای خود هستند.

این کانال همچنین خبر از تجمع اعتراضی رانندگان جرثقیل در ۱۶ آذر در پتروشیمی دماوند به علت پرداخت نشدن مطالبات مزدی آنان داده است. رانندگان معترض با پارک کردن جرثقیل جلوی درب شرکت مانع تردد به شرکت شده اند.

کارگران شهرداری کوت عبدالله دوباره مجبور به اعتصاب شدند

کارگران شهرداری کوت عبدالله در این هفته به دلیل بی توجهی شهردار جدید نسبت به مطالبات شان اعتصاب کردند. کارگران نسبت به پرداخت نشدن منظم دستمزد هایشان و پرداخت علی الحساب بخشی از دستمزد شان معترض و همچنین نگران هستند که پیمانکار فعلی بدون تصفیه حساب و پرداخت دیون مزدی خود به کارگران بگذارد برود. کارگران همچنین نسبت به برخورد شهردار و معاون وی که قرار بوده واسطه بین شهردار و کارگران برای رسیدگی به حقوق شان باشد ولی خلف وعده کرده است معترض اند و به خبرگزاری ایلنا گفته اند حتی ورود آنان به محوطه شهرداری را ممنوع کرده اند.

نگرانی کارگران شهرداری کوت عبدالله ناموجه نیست. شرکتهای پیمانکار بارها در مناطق مختلف بدون اینکه با کارگران تصفیه حساب کرده باشند پی کارشان رفته و از دسترس کارگران دور شده اند. دولت، دستگاه قضایی و شهرداری ها نیز در چنین مواقعی شکایت کارگران را پیگیری نمی کنند و شکایات کارگران به ادارات کار نیز به جایی نمی رسد. کارگران نیز که فاقد تشکل جهت دفاع از حقوق شان هستند، تنها راهی که برایشان باقی می ماند اعتصاب است.

اعتراض کارگران شهرداری اهواز به کار پیمانی و تبعیض

وعده دولت برای رسمی کردن اینترگران شرکتی شاغل در شرکتهای پیمانکاری و رد درخواست همکاران غیر اینترگرشان در این شرکتها با اعتراضات و واکنش گسترده کارگران مواجه شده است. کارگران این رویه دولت را تفرقه افکنانه و تبعیض آمیز می دانند و نسبت به آن اعتراض دارند. اعتراض خیابانی کارگران برق که در همین هفته از شهرهای مختلف به تهران آمدند و مقابل وزارتخانه نیرو تجمع کردند بی ارتباط با این قضیه نبود.

تصمیم به رسمی کردن اینترگران شاغل در شهرداری اهواز و مستثنی کردن کارکنان غیر اینترگر از این تصمیم نیز با اعتراض کارگران و کارکنان این شهرداری مواجه شد و کارگران شهرداری خواستار رسمی شدن همه کارگران شدند. گفتنی است که تعداد اینترگران شاغل در مقایسه با افراد دیگر اندک است. به نظر می رسد دولت با اینکار هم قصد تفرقه در میان کارگران را دارد و هم ایجاد پایگاهی برای خود را مد نظر دارد. در هر حال افزودن یک تبعیض دیگر ممکن است گروه کوچکی از کارگران را برای مدتی راضی کند ولی خود به عاملی تحریک کننده برای بسط اعتراضات تبدیل خواهد شد.

تداوم اعتراضات بازنشستگان فولاد

تجمع های اعتراضی و مطالباتی بازنشستگان فولاد نسبت به بی توجهی دولت و مدیران فولاد و صندوق بازنشستگی در یکشنبه این هفته نیز به روال گذشته ادامه پیدا کرد.

به گزارش خبرگزاری ایلنا، بازنشستگان در شهرهای تهران، اهواز و اصفهان در مقابل صندوق فولاد و امور بازنشستگی در استانهای اصفهان و خوزستان بطور همزمان تجمع کردند. معترضین نسبت به افزایش ناچیز همسان سازی که آنرا به دلیل اعمال نادرست قانون

مهمترین خواسته‌های خود را برخوردار می‌از مستمری بالاتر از خط فقر، درمان رایگان و اصلاح احکام «خواندند اعتراض نموده و همسان‌سازی حقوق و انتقال از ردیف ۹ بودجه به ردیف ۷ عنوان کردند و گفتند: پرداخت به موقع هزینه‌های درمانی بازنشسته فولاد از بودجه‌های سنواتی، قرارداد درمان برابر آئین‌نامه استخدامی و دستورالعمل‌های فولاد، بیمه عمر و حوادث برابر دیگر واحدهای فولادی و بکارگیری فرزند بازنشستگان در ذوب آهن و شرکت‌های زیرمجموعه صندوق بازنشستگی کارکنان فولاد از دیگر مطالبات ما «بازنشستگان صندوق فولاد است که انتظار داریم از سوی مدیریت جدید برآورده شود».

انتفاع مدیران صندوق و کارخانه‌های فولاد از برآورده کردن مطالبات بازنشستگان تابع این صندوق در شرایطی انجام می‌گیرد که کارخانه‌های فولاد بواسطه استفاده از انرژی رایگان و تسهیلات متعدد دولتی سود سرشاری می‌برند و یکی از پرسودترین صنایع در شرایط کنونی با وجود تحریمها هستند. دولت حتی درمان رایگان را نیز که تامین آن جز وظایف اش است از بازنشستگان دریغ می‌دارد و آنان مجبورند بخش عمده هزینه‌های سرسام آور دارویی و درمانی شان را از حقوق ناچیز بازنشستگی شان پرداخت کنند

تعلیق از کار ۱۰ کارگر کارخانه سیمان به خاطر مطالبه گری

به گزارش خبرگزاری ایلنا اخیرا ۱۰ تن از کارگران کارخانه سیمان جوین واقع در استان خراسان رضوی به دلیل پیگیری مطالبات کارگران از کار تعلیق شدند

اختلاف کارگران با کارفرما بر سر اجرا نشدن طبقه بندی، حق اولاد، دستمزد ساعات اضافه کاری، و ندادن مزایا بوده است. گفته می‌شود کارفرما از مدتها پیش که این مطالبات قانونی از طرف کارگران طرح و آنان خواستار اجرائشان شده‌اند، این عده را از کار تعلیق کرده است. گفتنی است که مطالبات مذکور همگی جز حقوق قانونی کارگران هستند و مطابق قوانین موجود کارفرما حق پرداخت نکردن آنها را ندارد. همچنین در چنین مواقعی که قانون توسط کارفرمای قلدر و زورگو لگد مال می‌شود، اداره کار بر حسب وظیفه قانونی اش باید کارفرمای متخلف را مکلف به رعایت قانون کند. اما ادارات کار در این جور موارد خودشان را به خواب می‌زنند و راه قانون شکنی و حق کشی را برای کارفرمایان هموار می‌کنند

گزارش ایلنا از تجمع اعتراضی معلولان

«۳۰۰ هزار معلول پشت نوبت دریافت حداقل مزد کارگری

اعضای کمپین حمایت از معلولان در اعتراض اوضاع معیشتی ۳۰۰ هزار معلول، امروز (شنبه، ۱۳ آذر) در سه نقطه‌ی کشور تجمع کردند

به گزارش خبرنگار ایلنا؛ اعضای کمپین حمایت از معلولان در اعتراض اوضاع معیشتی ۳۰۰ هزار معلول، با در دست داشتن پلاکارد «بودجه معلولان کجاست؟» و «اجرای قانون معلولان حق مسلم ماست!» در سه نقطه‌ی کشور تجمع کردند

این تجمع‌ها در تهران، مقابل سازمان برنامه و بودجه، در خراسان رضوی مقابل استانداری و در شهرستان سقز مقابل فرمانداری برگزار شد

معلولان خواهان دریافت حداقل دستمزد به عنوان کمک کعبیشتی ماهیانه‌ی خود هستند که موضوع ماده ۲۷ قانون حمایت از حقوق معلولان را دربرمی‌گیرد

بر اساس این ماده، دولت مکلف است که کمک هزینه افراد دارای معلولیت بسیار شدید و شدید فاقد شغل و درآمد را به میزان حداقل دستمزد سالانه تعیین و اعتبارات لازم را در قوانین بودجه سنواتی کشور، منظور کند

با این حال به گفته‌ی آنها، در حال حاضر ۳۰۰ هزار معلول ماهیانه بابت خانوار تک نفره ۳۵۰ هزار تومان، خانوار ۲ نفره ۵۲۰ هزار تومان، ۳ نفره ۷۰۰ هزار تومان، ۴ نفره ۹۰۰ هزار تومان و ۵ نفر و بیشتر ۱ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان مستمری دریافت می‌کنند...

دولت مطابق قوانین موجود نه تنها وظیفه تامین هزینه‌های زندگی افراد معلول را به عهده دارد، بلکه باید کمک و تسهیلاتی نیز برای تردد راحت تر و شرایط زندگی و نیازهای پزشکی آنان در اختیارشان قرار دهد. توقع دستمزد حداقل کمترین انتظاری است که معلولان از دولت دارند. پولی که در حال حاضر به آنان داده می‌شود آنقدر ناچیز است که کفاف نان خالی روزانه شان را هم نمی‌دهد تا برسد به مخارج اضافی که بخاطر معلولیت دارند. معلوم نیست درآمدهای کلان بنیادهای چون مستضعفان و بنیادهای مشابه که بخش بزرگی از موسسات اقتصادی را در اختیار دارند صرف چه اموری می‌شود؟ چه کسانی مگر مستحقتر از معلولان برای گرفتن کمک مناسب و مکفی هستند؟

اعتراض کارگران شهرداری رودبار

کارگران شهرداری رودبار در اعتراض به استخدام نورچشمی های در شهرداری تجمع و خواهان پرداخت مطالبات شان شدند. کارگران می گویند اگر شهرداری بودجه برای پرداخت کردن حقوق ما ندارد، چرا ۲۱ تن از نورچشمی های مدیران و مسئولین را استخدام کرده اند؟

گفتنی است که در چند شهر دیگر نیز اعتراضات مشابهی توسط کارگران زحمتکش شهرداریها صورت گرفت. خواسته های اکثر کارگران نیز کم و بیش مشابه و بیشترشان اعتراض به ندادن منظم دستمزد و حق بیمه و تبعیض مزدی است

از سرگیری دور دیگری از اعتراضات معلمان و فرهنگیان

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی معلمان به دلیل عدم اختصاص بودجه لازم جهت اجرای رتبه بندی معلمان و سایر مطالبات معلمان و فرهنگیان شاغل و بازنشسته بار دیگر با انتشار فراخوانی از معلمان خواسته است در روزهای شنبه ۲۰ و یکشنبه ۲۱ آذر در اعتراض به بی پاسخ گذاشته شدن مطالبات شان توسط دولت و مجلس دست به اعتراض بزنند. این اعتراضات ۲ روز پیش از موعد تعیین شده در چند شهر از جمله در قم و اصفهان در ۱۸ آذر ماه شروع شده اند

قطننامه و کارزار جدید آموزش بین الملل برای آزادی اسماعیل عبدی و دیگر معلمان و فعالان اتحادیه ای در ایران

آموزش بین الملل، فدراسیون جهانی تشکلات معلمان و سایر کارکنان آموزش و پرورش در ۱۷۸ کشور و منطقه، از جمله ایران، کارزار جدیدی در حمایت از معلمان ایران و برای آزادی معلمان زندانی و بطور مشخص اسماعیل عبدی که با حبس طولانی مدت روبروست، اعلام نموده است

به گزارش اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران متن این قطننامه به شرح زیر است

ایران: اتحادیه های بخش آموزش در جهان، نگران دستگیری فعالین اتحادیه ای در این کشور و خواهان آزادی آنان هستند

به عنوان یک نهاد متعهد به حقوق اتحادیه ای و انسانی، خواهان آزادی اسماعیل عبدی و دیگر فعالین اتحادیه ای (EI) آموزش بین الملل در ایران است. ما بویژه نگران وضع سلامتی اسماعیل عبدی در نتیجه تحمل حبس طولانی و در شرایط وخیم هستیم

هیات اجرایی آموزش بین الملل طی جلسه خود در دوم دسامبر امسال قطننامه ای را به تصویب رساند که خواهان احترام به “حقوق معلمان و کارگران عرصه آموزش برای سازماندهی و آزادی تشکل و آزادی بیان، شامل حق تجمع مسالمت آمیز بدون ترس از دخالت نهادی های حکومتی” است

هیات اجرایی، همچنین از تشکل های عضو این نهاد درخواست کرد که هم صدا با آموزش بین الملل، آزادی فوری اسماعیل عبدی و دیگر رهبران زندانی را درخواست نمایند و همراه با این نهاد برای تضمین سلامتی و بهبود وضعیت اعضای خانواده این زندانیان تلاش کنند

سالهاست که آموزش بین الملل، پیگیر وضعیت دشوار فعالین اتحادیه ای و معلمان در ایران بوده و نقش برجسته ای در کمپین ها برای آزادی معلمان زندانی و دیگرانی که بطور مسالمت آمیز بر حق خود پای فشرده اند، ایفا کرده است

متن قطننامه هیات اجرایی آموزش بین الملل

قطننامه هیات اجرایی خواهان آزادی اسماعیل عبدی و دیگر رهبران بازداشت شده در ایران است

هیات اجرایی آموزش بین الملل در نشست خود در تاریخ اول دسامبر ۲۰۲۱

۱- با نگرانی شدید به موارد زیر توجه نمود

الف. اسماعیل عبدی دبیر سابق کانون صنفی معلمان تهران از سال ۲۰۰۶ تا کنون بارها با اتهامات واهی مانند “تبلیغ علیه نظام” و “جاسوسی” به زندان افتاده است

ب. او در سال ۲۰۱۶ با اتهام واهی “تبلیغ علیه نظام” و “اجتماع و تبانی به قصد ارتکاب جرم علیه امنیت ملی” به ۵ سال زندان محکوم شد

پ. مقامات ایران به قصد جلوگیری از آزادی اسماعیل عبدی، حکم تعلیقی ۱۰ سال حبس علیه وی را که مربوط به پرونده ای در سال ۲۰۱۱ بود، در پایان دوران محکومیت او در ۱۱ ژانویه ۲۰۲۱، به اجرا در آوردند و به این ترتیب او را تا سال ۲۰۳۱ به تحمل زندان محکوم کرده اند

ت. دوران طولانی زندان و بدرفتاری با او در زندان، وضع سلامت او را به شدت تحت تاثیر قرار داده است

ث. خانواده عبدی (همسر، دو دختر و یک پسر-مترجم) توسط نیروهای امنیتی مورد اذیت و آزار قرار گرفته اند و در معرض خطر جدی قرار دارند

با در نظر گرفتن و تایید اینکه ۲-

الف- اسماعیل عبدی تنها به دلیل فعالیت های مسالمت آمیز اتحادیه ای از جمله به دلیل ارتباط با آموزش بین الملل، سازمان دهی تظاهرات مسالمت آمیز در مقابل مجلس در سال ۲۰۱۵ در اعتراض به دستمزدهای پایین و بودجه نامکفی آموزش و پرورش و مخالفت با زندانی کردن فعالین معلمان، زندانی شده است

ب. بازداشت او و دیگر فعالین اتحادیه ای و مدافعان حقوق بشر، مصداق نقض آزادی تشکل یابی، سازماندهی و آزادی بیان است

از حکومت ایران می خواهد که ۳-

الف. همه اتهامات را بدون قید و شرط کنار بگذارد و اسماعیل عبدی و دیگر فعالین اتحادیه ای و مدافعان حقوق بشر را آزاد کند

ب. به حق معلمان و دیگر کارگران عرصه آموزش برای سازمان یابی، آزادی در ایجاد تشکل و آزادی بیان از جمله حق تجمع مسالمت آمیز و بدون ترس از دخالت نهادهای حکومتی، احترام بگذارد

پ. گفتگو با تشکل های نمایندگی معلمان و کارکنان عرصه آموزش در ارتباط با مسایل مربوط به سیاست آموزشی و معلمان را نهادینه کند

ت. به حقوق و حریم خصوصی اعضای خانواده اسماعیل عبدی و دیگر رهبران زندانی احترام بگذارد و امنیت و رفاه آنان را تضمین نماید

از تشکل های عضو می خواهد که ۴-

الف. به فراخوان آموزش بین الملل برای آزادی اسماعیل عبدی و دیگر رهبران بپیوندند

ب. به تلاش های آموزش بین الملل برای تضمین امنیت و رفاه اعضای خانواده اسماعیل عبدی بپیوندند

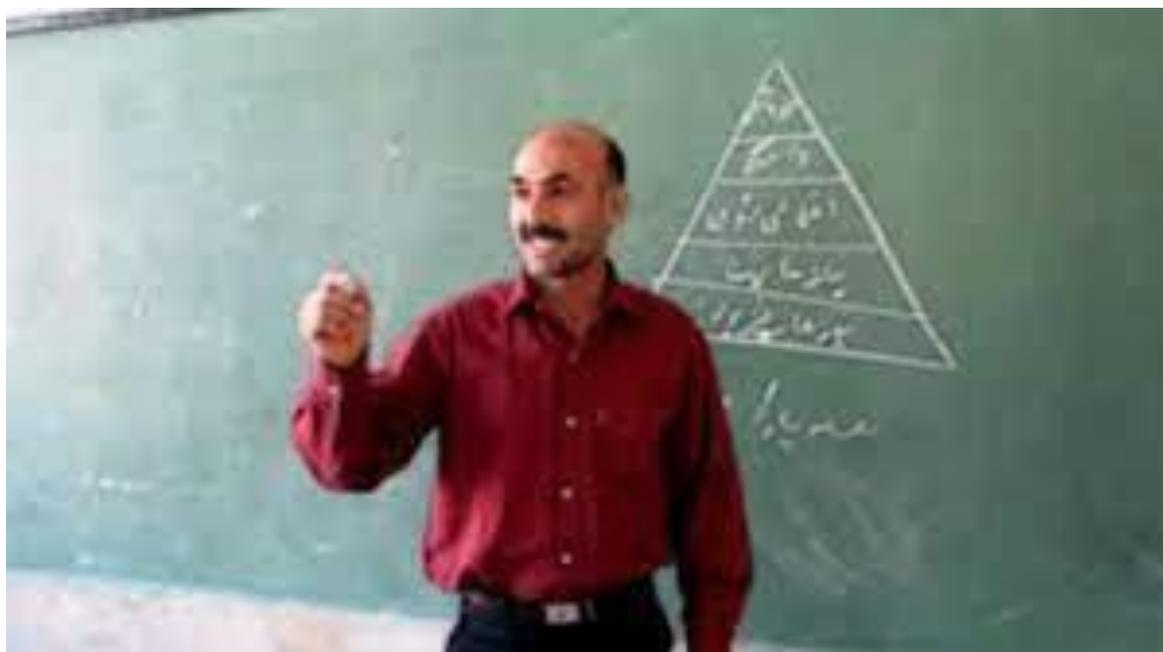
منبع: اخبار روز

از اعتصاب و اعتراض معلمان و فرهنگیان و مطالبات حق طلبانه شان حمایت کنیم!

معلمان و فرهنگیان کرمانشاه در اعتراض خیابانی ۲۲ آذر فرهنگیان

متحدانه برای آزادی کلیه زندانیان مدنی و سیاسی مبارزه کنیم!

کارگران و معلمان زندانی را آزاد کنید!

*برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:

sabosob@gmail.com

*"جنگ کارگری" نشریه گروه کارگزاری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را

می توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>